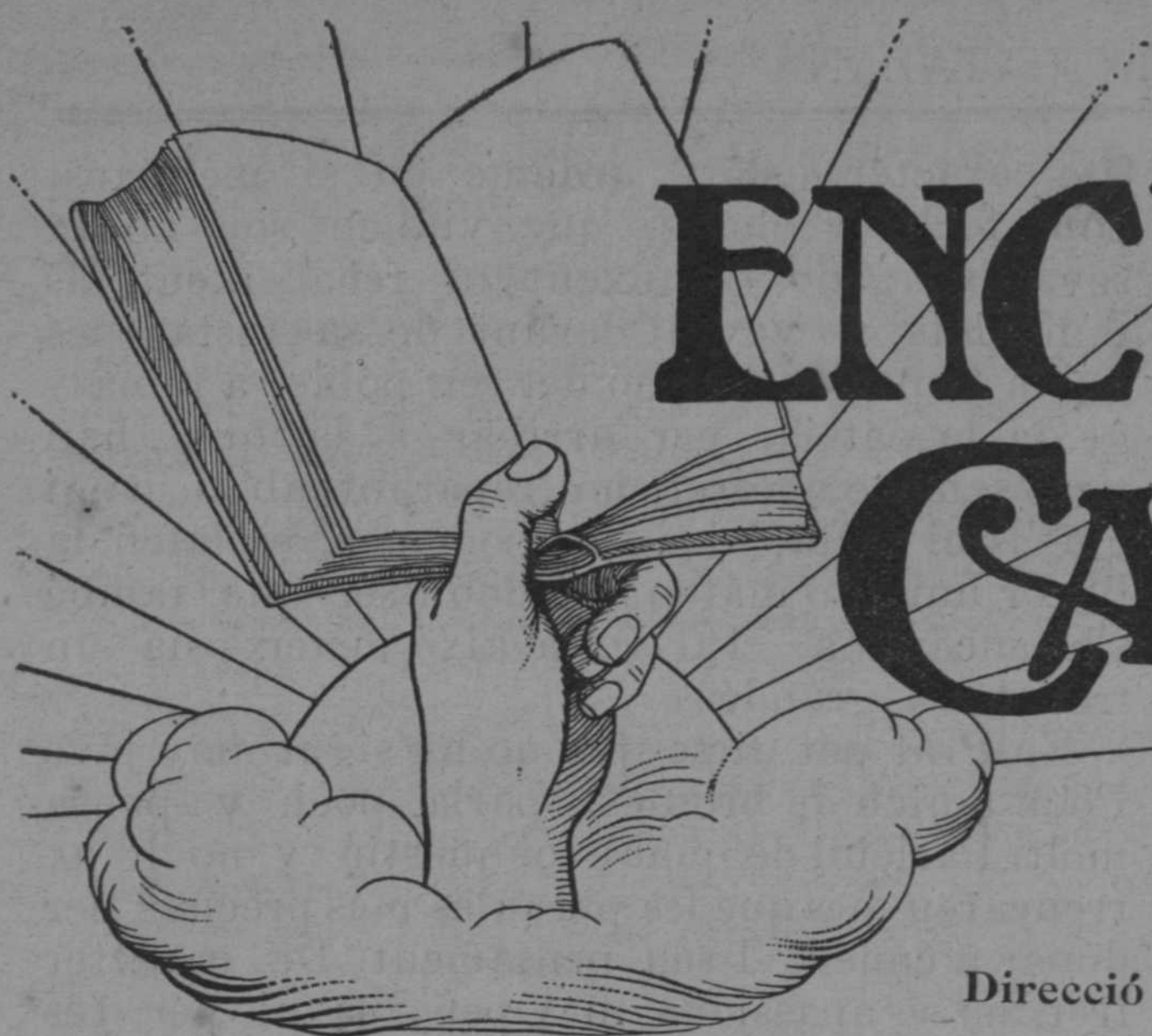

ENCICLOPÈDIA CATALANA

Núm. 1

B. 7. 59.
193795.

Direcció y Administració: Mallorca, 198

Per l'Art de la Terra ♡ Barcelona, 10 de Novembre de 1907 ♡ Per la Glòria del Art

Enrich Prat de la Riba

En l'actual renaixement o reconstitució de la nacionalitat catalana, cal fer principal esment de una personalitat que, senç moure fressa, senç discursejar en mitings ni propagandes, sempre humilment retirat de la vista de les multituds, ha influhit d'una manera poderosa en la marxa sempre creixent del catalanisme; tal es la personalitat que encapçala aquestes planes, l'Enrich Prat de la Riba.

L'autor de «La Nacionalitat catalana» nasqué a l'històrica vila de Castelltersol per allà als vols de la Revolució del 69. Baixà de jove a estudiar a Barcelona, y desde'l primer moment ja figurà entre 'ls joves estudiants més entusiasta de l'idea catalanista, essent un dels fundadors de la «Associació Escolar Catalanista, » de quina ne fou son digne president a-

demés d' alguns altres càrrechs que hi desempenyà ab un lluhiment y profit extraordinaris.

Quan lo « Centre Catalanista de Sabadell » obri un concurs oferint mil pecetes com a premi al autor del millor «Compendi de la Doctrina Catalanista, » l'Enrich Prat de la Riba, en col·laboració ab en Pere Muntanyola, acudí al certamen y resultà guanyador del premi per son «Compendi, » que tothom coneix y que tant parlar d'ell ha fet a les Corts de Madrid.

Un cop desempallegades les ales y llençat a volar per les regions torbules del periodisme patriòtic, després de nombrosos y valents articles, enlayrà lo seu nom y demostrà son talent excepcional sobre etnografia y lingüística sostenint en «La Renaixensa» una interessantíssima polèmica ab en Leopolt Alas «Clarín» sobre 'l tema de que si'l català es idioma o dialecte, en la qual en Prat ab brillants y seriosos rahonaments y exemples patents, aturrullà al célebre catedràtic d'Oviedo, oràcul de la Espanya decadent, quina ciencia semblava planar per sobre tota la intelectualitat espanyola, demostrantli nostre biografiat que per sobre la seva reputació y saber hi havia quelcom de més bell, de més just y de més enlayrat que forma l' encetall de totes les reivindicacions dels catalans: la existencia y'l dret natural de la seva llengua.

Ja fa alguns anys, lo Govern, o un alt centre oficial de Madrid, oferí un premi a una obra jurídica, y en Prat y lo fill den Montero Rios hagueren de partirsel per parts iguals per considerar lo Jurat que les obres pels dos presentades eren dignes per igual de la recompensa. Ara figuris lo lector a n'en Prat de la Riba enemich de la burocracia y sença cap padrí, lluytant ab lo fill del deu de l'influencia de aquell centre de Gracia y Justicia... Molt superiors devien ser los merits de l'obra d'en Prat quan va lograr arrencar la meytat de la presa de les urpes del llop.

L' hora meridiana de la vida d'en Prat tothom la recorda, fou aquella hora en que heroycament inferí un cop d'espasa al catalanisme partintlo per la meytat ab lo qual alguns bescantantlo noblement de traydor, pensaren ab intima tristesa que havia mort per sempre nostra causa.

No, no era ferida mortal la que en Prat inferí al Catalanisme, sinó burxada de despertament al cos ensopit. Lo cos social de Catalunya se encengué ab nova y més ardenta passió, la sanch que derramá l'embriagà, l'enardí, y Catalunya alçá la seva Veu, fentla sentir no sols pels quatre indrets de nostra patria debil y ploranera com avants, sinó que brollá serena, vibrá d'indignació per tots los indrets d'Espanya, y arribá magestuosament al Parlament, al Congrés, al Senat, y allí formulá les aspiracions justes y honrades del nostre poble, per boca d'eminents patricis quin recort venerará'l poble sobre pedestals de marbre, coronant perdurables obres d'art.

Jal saber que la nova esbranzida que prengué'l Catalanisme ab sa baixada a l'arena politica per combatre braç a braç ab sos enemichs naturals, los politichs centralistes, los partits històrichs, es tot obra d'en Prat de la Riba. Ell ajudat de sos amichs en Puig y Catafalch, en Durán y Ventosa, en Verdaguer y Callís y alguns altres, ab ses noves tendENCIES, ab sos nous programes, desafiaren les ires dels vells mestres noblement entoçudits en sos tretze, encastellats en ses doctrines pures, si, però tancades a tota renovació y expandiment, y ab l'afront inmerescut de tradorys suportat humilment, com rebut de un bon pare que reocrimina ab la més bona intenció, com altres fills pròdichs desertaren la casa payral y anaren a fundar «La Veu de Catalunya» quina brillant historia politica tothom coneix, ab son seguici de societats regionalistes, mitings, eleccions, etc., fins arribar a l'hermós espectacle de la Solidaritat catalana, que es lo que de bell principi se proposava en Prat, aixó es, que no siga una persona, una societat, un periodich, o una Assamblea sola lo sagrari hont se guardi lo cos y ànima de Catalunya, sinó que siga tota la terra catalana en pes, tots sos partits, tots sos fills qui combreguin ab la sanch de la terra.

Convindria parlar aquí, y un altre dia ho farem ab gran amor, d'una personalitat eximia, d'un seny madur que vetllava la joventut d'en Prat de la Riba, que dirigia ses jovenívoles ardencies evitant que la inexperiencia dels vinticinch anys desencaminés aquella carrera triomfal ab tanta empena empresa; aquet home insigne, veritable mentor de la nova generació y artista escepcional, es en Lluís Domenech y Montaner, al qual sos deixebles sembla que volen oblidar.

En Prat sembla haver heradat lo talent y potser també la modestia, lo caracter retret del mestre. L'únich de lo que un esperit obert a totes les palpitations podria ferlos retret, es

son caracter aislat, ardents en si meteixos, com fochs reclosos, que viuen sols ab la seva idea, no conoixent ni reconeixent als immediats, no veyent devant de sa vista mes que a la personificació del seu poble, a l'imatge de la patria, per arribar a la qual han tirat sempre al dret, no reparant ab lo camí que 'ls hi porta, ni si sota son peu esclafen la llevar humil o maten al debil ser que també s'hi encamina. Tal volta aixó meteix sia un tret de sa grandesa.

En Prat pot dirse que no ha sigut may jove Poch amich de bromes; parla poch y pensa molt. Parleuli de qualsevol qüestió y no li arrencareu mes que les paraules més precises per donar a coneixel seu pensament. De caràcter fret, no se apassiona may per res ni per res s'alegra; de les coses no veu la part cómica ni la part tragica; només lo seu aspecte natural, y'l veu clar, precís, y tal com lo veu l'exposa a la consideració del públich. No l'espanta l'irritació dels seus enemichs ni busca l'aplauso dels seus confreres. Sembla un solitari que escriu per les generacions venidores ab la complerta seguretat del seu acert.

Com escriptor, son estil es clar y fresch com una font pirenenca, y corre ab linia precisa y recta, com una ratlla blanca tirada sobre un fondo negre. L'idea va desenrotllantse lluminosa de cap a cap del paragraf y para en sech, sença apareixe trencada. Domina per complert les qüestions que tracta, y creyem que jamay la passió ni la mala fe li hagin fet cometre cap corva. Potser a revelar la seva personalitat en un altre medi més lliure que en lo de l'atmosfera quelcom jesuítica y fenicia que l'envolta, la seva obra hauria sigut més enlayrada y humana, però devem confessar que dins son medi actual, ha sapigut desenrotllarse en un just limit simpatic a tothom.

Com a un dels futurs grans homens de Catalunya avuy l'honrem y'l presentem a l'admiració del poble que s'interessa pel seu pervindre.

Pere FORT

MARINA

Allá en les llunyanies de la mar
s aixecava la lluna solitaria,
un himne sense mots acompassat,
li cantaven les ones en la platja.
El cel tot llís y tot descolorit
s'escoltava el cantar de les onades,
y la terra enfosquintse poch a poch,
sense vent, sense veu y sense gales,
semblava submergir-se en el no-res
davant del cel y el mar il·luminantse,
al bes de lluna a cada instant més clar
y a la remor creixent de les onades.

Joan MARAGALL

Juliol 1907.

Gènesis del Nacionalisme

Al mitg de la revolta incoherència del moviment català, marxava sempre ab pas ferm y orientació segura un estol de catalans, petit a la primeria com filet d'aygua al rajar de la congesta, que mormalaven paraules extranyes, incompreses, en el cor de la nostra societat atrafegada. Eren els romàntichs, els sentimentals, els que reyen y ploraven, eran els que estimaven. Y l'amor no s'enganya may; per això no varen enganyarse. Al voltant d'ells, polítichs y abvocats deyen que si provincialisme, que si descentralisació, que si federalisme o regionalisme; ells repetien humilment la paraula del temps, però dintre d'aquella paraula hi posaven sempre lo metex, hi posaven Catalunya.

Eren els enamorats de la llengua catalana, que ploraven humiliada y malmesa, d'aqueixa llengua que cercaven amorosament per valls y montanyes, escorcollant la memoria del poble y les obres de les generacions passades; eren els pacients confegidors de pergamins, abocats sempre al passat aont veyen una Catalunya lliure, forta, gran; eren els copiadors de cançons, els registradors de pedres velles, els fervents almiradors de catedrals y monastirs, buscadors de l'or pur de la tradició catalana.

Els uns deyen que la llengua era la patria y la proclamaven reina, y ens la ensenyaven cuberta ab un mantell de pobles, tallat per la espasa del gran Rey en Jaume; altres deyen que qui fa'ls pobles és la historia y ens retreyen els bons temps de la nació catalana; altres volien que fos la literatura, l'art, les costums... Y tots tenien raó y tots alhora.

De llurs cants y pergamins, infolis, coleccions y fotografies anava sortint la afirmació capital del ésser de Catalunya. Però no n'hi havia prou. La obra era incompleta. L'ésser de Catalunya seguia encastat com els pòlips del coral al ésser castellà. Era una unitat, però no s'adonaven de que estés separada de les altres. No'n veyen la separació, no la sentien. La força del hàbit, del ambient y de la educació feyen en l'esperit de molts d'ells un pòsit estrany, una segona naturalesa sobreposada d'elements exòtics, que'ls privava de veure, ab tota netedat, l'obra propia, els propis sentiments. Ploraven els mals de la llengua catalana y a casa seva parlaven en castellà; enviaven als Jochs Florals hermoses composicions maleint tràgicament els mals de Catalunya, y fóra del clos dels Jochs ja de Catalunya no se'n recordaven y feyen lliga ab e's seus enemics, ab els que la dominaven; l'Estat existia en la llur ànima, com existia en la dels polítichs regionalistes del meteix temps, no com un Estat, sino com una realitat social o ètnica viva, qual substancia veritable era la modalitat ètnica castellana.

Calia acabar d'una vegada aquesta monstruosa bifurcació de la nostra ànima, calia saber que érem catalans y y que no més érem catalans, sentir lo que no érem pera saber clarament, fonament lo que érem, lo que era Catalunya. Aquesta obra, aquesta segona fase del procés de nacionalisació catalana, no la va fer l'amor, com la primera, sinó l'odi.

Ja sovint, desde'ls primers moviments de l'ànima catalana renaixenta, els esplays d'adoració anaven acompanyats de retrets als causants de les desgracies de la patria, de càrrechs emboçats, de ignocentes amenaces, y ab els anys va predominant aquesta nota. La obra de reconstrucció topava sempre ab el meteix obstacle, els mals de Catalunya venien sempre de la mateixa banda; varen tocar-se y resseguirse totes les parets de la presó, y va brollar potentia, exaltada, vibrant la protesta. La força del amor a Catalunya, al petar contra l'obstacle, se va transformar en odi y, deixantse d'odes y elegies a les coses de la terra, la musa catalana ab tràgica volada, va maleir, va imprecicar, va amenaçar. La reacció va ser violenta: ab aqueixa justícia sumaria dels moviments colectius, l'esperit català va volerse rescabalar de l'esclavitud passada, y no'ns varem accontentar ab reprobar y reptar la dominació y els dominadors, sinó que tant com varem exagerar la apalogia de lo nostre, varem rebaixar y menyspreuar tot lo castellà a tort y a dret, sense mesura.

Mes d'aquesta afirmació y d'aquesta negació va sortir

ben definida Catalunya, no pas en sos contorns físichs com entitat territorial, però sí en sa fesomia maral, en son ésser psicològich. L'obra d'aquets homes no va ser una teoria, ni una doctrina, ni solament un programa; va ser un sentiment, el sentiment de patria el *catalanisme*, que contenia com la llevar conté l'arbre, el programa y la doctrina y la teoria. Calia no més terra nova pera plantarlo, y nosaltres varem donarli els nostres cors verges de tot altre sentiment, els nostres cervells assedegats de nova llum.

Es aquesta la filiació de la nostra doctrina. No són els equilibris més o menys enginyosos del federalisme; no són vagues descentralisacions que tant se'ns en donen; no són la bondat y la bellesa de les nostres costums, ni les ventatjes del nostre dret, ni les virtuts y valer de la nostra llengua; no són els dalers de bon govern y d'administració civilisada. Es Catalunya, és el sentiment de patria catalana. Ser nosaltres, aquesta era la qüestió. Ser catalans.

Es clar que hi ha un nexa íntim entre'l catalanisme y aqueixes tendencies y doctrines que l'han acompanyat y ab qui tantes vegades s'ha confós y dissimulat. Quan puja un home, pugen ab ell familia, amichs, poble; quan se remouen les entranyes de la terra pera infantar una montanya, cruixen y's disloquen les capes geològiques que la cubreixen, y ab la nova montanya pugen y s'enlairen cap a les neus eternes. Aixís una veritat, una gran veritat, y aquesta ho és ètnica, moral, social, jurídica, econòmica, se'n du ab ella tot un sistema de veritats secundaries, satèlits del nou astre, que l'acompanyen en les seves revolucions.

Descentralisació, *self-government*, federalisme, Estat compost, autonomisme, particularisme pugen ab l'astre nou, però no'l són. Una Catalunya lliure podria ser uniformista, centralisadora, democràtica, absolutista, catòlica, lliurepensadora, unitaria, federal, individualista, estatista, autonomista, imperialista, seuse deixar de ser catalana. Són problemes interiors que's resolen en la consciencia y en la voluntat del poble, com llurs equivalents se resolen en l'ànima del home, sense que home ni poble deixin de ser el meteix home y el meteix poble pel fet de travessar aquets estats diferents.

No és qüestió de bon govern ni d'administració; no és qüestió de llibertat ni de igualtat; no es qüestió de progrés ni de tradició: es qüestió de Patria. Aquesta és la gran ensenyança que d'aquells homes varem traure, la pedra dels fonaments que anàvem a aixecar.

Per això ara que donem al vent la bandera de coberta, en aquet moment de plena definició del ideal boyrós, me complau declarar ben alt desde aquestes planes que llurs poesies, llurs obres, llurs somnis y fantasies ens han format; me complau acotar el cap devant dels vidents, dels poetes, dels escorcolladors d'arxius y cercadors de runes, que'ns han donat a nosaltres els sociòlechs y polítichs tot lo que necessitavem y lo únich que necessitavem: l'ànima de Catalunya.

ENRICH PRAT DE LA RIBA

CRIDA

Al vindre a la lluyta literaria y social la ENCICLOPEDIA CATALANA, voldria caure en mans de tots los catalans de bona voluntat, per dirlos hi clarament y ab poques paraules, quin es lo seu fi en la tasca que avuy comença.

Surtim a llum perque creyem que una publicació com la nostra es necessaria dins del moviment catalanista, per bé de tots. Es patent, es manifest als ulls de tothom, que avuy los catalans han entrat en un periode d'activitat quina llabor se tradueix en una visible reconstitució de la patria, en totes ses manifestacions de vida, mes dins d'aquest febrós moviment d'organissació vital, hi ha nombro-

sos elements que portats per un injustificat menyspreu a lo seu y un injustificat amor a lo exòtich, treballen ab admirable constància per desviar nostre renaixement fora del veritable camí que deu seguir y pel qual l'impulsá Deu al crear nostre poble, per assolir lo seu complert desenrotllament social.

Los pobles tenen dues maneres de desenrotllarse y progressar: Los que progressen y's desenrotllen mellorant ses virtuts, perfeccionant son intelecte, expandint sa força creadora, influint en lo mon ab lo predomini de la seva ànima, aquells pobles conserven y acreixen la seva personalitat, mantenen y fortifiquen la seva existencia y assimilen a la seva vida la vida dels altres pobles, y esdevenen nacions típiques, capdills, guies, en la marxa progressiva de la Humanitat sobre la terra. En cambi, los pobles febles, los que perden la confiança en sí mateixos, que menyspreen lo seu, y acuden al estranger a buscar l'aliment intel·lectual de la seva nutrició, la seva ànima's va perdent, la seva primitiva essència se va reformant y conformant ab elements d'altre y al estat y naturalesa d'altre, y aleshores, per noble y en la yrada que siga, com son centre no resideix en la terra que trepitja 'l poble que la porta, instintivament se mou a impuls de l'ànima forastera que l'ha influhit, y aquell poble no pot exercir cap hegemonia, aquell poble esdevé esclau, un esclau il·lustrat, si's vol, però a la fi esclau.

Això o molta part d'això, es lo que està passant entre nosaltres en lo terreny literari. Gran nombre de joves, més o menys coneixedors de la cultura literaria, s'han cregut de bona fe que per igualarnos als estrangers, per assolir lo seu grau de perfecció, lo camí més curt era seguir tot depressa les seves petjades, fer lo que ells fan, escriure drames tallats ab lo patró de l'Ibsen y de l'Hauptmann, publicar novel·les com les d'en D'Annunzio, escriure poesies com los parnasians y sonets com los de l'Heredia, etc., senç reparar que al fons de tot allò, no hi havia res de la seva ànima ben catalana, y que per lo tant res aportaven a la cultura Europea que parlés en nom de Catalunya; ben al revés, extenien fins a nosaltres lo predomini d'una cultura exòtica que'ns feya sos esclaus literaris, esborrant nostra personalitat, com dos sigles enrera un predomini semblant ens havia fet sos esclaus polítics, arrebaçant nostra personalitat política que avuy ab tant d'afany reconquistem.

Ab la boga y predomini d'aquestes escoles exòtiques, va desapareixent lo rastre y fesomia de la poesia catalana. Los vells mestres son oblidats y menyspreats; s'ha perdut la tradició de la poesia d'en Balaguer y l'Aguiló, a n'en Matheu se l'arrencona, a l'Apeles se'l té per un innocent, a n'en Maragall se'l rebaixa fins a terra, a n'en Pitarra se'l rebrega, y fins al geni imponderable d'en Verdager, se'l contempla ab certa rialleta com a un infant que borboteja una mal entonada cançó. Y tot perquè? Perquè

aquets pobres poetes, ¡infeliços!, no tingueren lo bon acort de escollir entre's estranys los assumptes, les formes, l'ayre y tirat de ses composicions poètiques, acontentantse sempre en encarnar en elles quelcom de la seva ànima o de l'ànima de la seva terra. Mes d'aquets l'avenir ne mostrarà alguna cosa al mon, com a senyal de un poble que viu y demana lloch en lo concert de la cultura mundial, y d'aquells, ningú's cuydarà de recollir lo tapiç d'imitació per adornar les seves cambres, quan tindran a mà's riquissims originals ab que un poble cult ha manifestat la seva ànima.

Per això al sortir, voldriem caure en mans de tothom, perquè tothom ems llegís y ens seguisen tots los que estimen la seva naturalesa catalana, per sobre de tota altra, en l'obra literaria. Això no vol dir que la nostra sia la millor, de millors n'hi ha, però aquella bondat, aquella bellesa, l'han conseguit los seus poetes estimant, estimant lo seu per sobre de tot, y aixís, estimantla més que tot, han lograt enlayrarla per sobre de totes les altres. No'ns faça goig donchs, lo bo d'altri, ants mirem com ho ha lograt y prenem exemple d'ell per lograrho també: estimem, estimem lo nostre per sobre de tot; si es tosch pulimho, si es barbre civilisemho, si es egoista humanisemho, que sols aquest es lo camí per igualarnos a ells. No consisteix la grandesa en pujar sobre les espatlles d'altri, sinó en elevarnos a la seva alçada sobre nostres propis peus.

Los que estimin la nostra terra, la nostra literatura y'l nostre art, formin al nostre redós com guardes y defensors d'un castell que te de combatre contra nombrosos y potents enemichs, malfactors inconscients del nom de Catalunya, vinguen tots, gents de totes idees y pensars, ànimes enamorades de la seva propia essència, odiant tot esclavatge moral, lliures caminants en lo camí de la eternitat, vinguen tots a defensarse a si propies defensantse mutuament y en colectivitat, y aleshores l'honor y fama de Catalunya creixerà per impuls de tots; mes si aquesta fortalesa s'abandona, si'l poble català viu encara indiferent a la seva tasca dins l'història, si's deix lo camp llibert al enemich de dins, l'enemich de fora anirà penetrant moralment endins del cor del poble, y aleshores la regeneració de nostra personalitat serà ja un xich més difícil, y costarà un poch més als que segueixin la tasca, y si massa dura l'indiferència, potser que ja no s'hi siga a temps, tocant-nos lo paper de poble mulat en lo concert dels pobles; potser en lloch de considerarnos catalans, se'ns considerarà una barreja de castellans y francesos. L'ànima catalana haurà deixat lo còs dels catalans, y serem un poble desaparegut sobre la terra, absorbits, morfonats en altre que perduraran encara molts segles en lo camí de unificació que segueix la raça humana, quedant solament lo caracte, lo tipo del poble que s'haurà treballat més, que s'haurà enlayrat més, que s'haurà estimat més...

LA DIRECCIÓ

ENCICLOPÈDIA CATALANA

Publicació única a Catalunya

contenint tots los coneixements humans relacionats ab la vida de nostra Patria

PROSPECTE

Catalunya hi fa falta un llibre: lo llibre de la seva existencia; quelcom que sia pe'ls catalans lo que es la Biblia pe'l mon judeu-cristià: la Biblia de la Patria.

Aquesta obra deu contenir l'inventari complert de son esplendent Llenguatge, lo més preuat dó, lo més primordial signe d'una rassa; la vida de tots los seus fills illustres que l'han honrat y han enaltit lo seu nom treballant per ella; la Historia de ses gestes glorioses; lo Museu de ses obres d'art, de sos monuments, de ses invencions, de sa indumentaria, etc.; la ressenya gráfica de ses costums, festes, diversions, etc., la explicació de ses Lleys y consuetuts, en fi, l'obra magna en la qual tot catalá puga anar a cercarhi tot lo que'ls catalans han obrat en gloria de sa patria y la Humanitat ha dit d'ella en sa llaor.

Aquesta obra, que avuy oferim al públich, compendrà les següents materies, redactades en estil breu y clar, acompanyades d'artístiques ilustracions:

Diccionari complert de totes les paraules dites propiament catalanes, mallorquines, valencianes, rosselloneses, alguereses, etc., aixís clàssiques com modernes, acompanyades de llurs etimologies *Llatines, Gregues, Arábiques y Hebrayques*.

Biografies y Retrats de tots los escriptors y artistes, estadistes y homens de ciencia, reys, hèroes, sants, prelats y demés personatges célebres que han illustrat la h'istoria patria ab ses obres, ses virtuts o ab sos fets gloriosos, desde'l segle X al XX o sia durant los 1.000 anys de nostra historia.

Noms de poblacions y de llochs de totes les terres de llengua catalana, ab sa corresponent historia y etimologia, ab vistes de ciutats, viles, monastirs, castells, etc., més antichs, històrichs o pintoreschs de la nostra terra.

Nomenclatura Científica y Popular d'Arts, Ciències y Oficis, ab reproducció de edificis, obres d'art, instruments de treball, vestits, mobles, monedes, armes, animals, plantes, productes industrials, agrícols, etc.

Mitologia y Historia de les Relligions, principalment les primitives de la nostra patria.

Cada paraula anirà acompanyada de la corresponent en los cinch grans idiomes neu·llatins:

CASTELLÀ, FRANCÉS, ITALIÀ, PORTUGUÉS Y PROVENÇAL

Autors Moderns: J. M. Bartrina

DICCIONARI DE LA RASSA LLATINA

redactat en vista de tots los altres *Diccionaris* publicats y de gran nombre d'obres de consulta, per una agrupació de literats, baix la direcció de l'erudit publicista,

En Lluís Dalmau de Montaner

Dit **Diccionari** resultarà lo més util y interessant de tots los publicats fins ara a Espanya, servint admirablement per facilitar les relacions literaries y comercials entre les diverses nacions d'una meteixa rassa que poblen l'occident d'Europa, y que tants interessos de comunitat tenen per defensar en los afers mundials. Lo text anirà **profusament** **il·lustrat** ab lo retrat de tots los escriptors, artistes y demés personatges catalans, vistes de poblacions, edificis, monuments, paysatges, curiositats de la naturalesa, etc., en fi, tot lo que té Catalunya digne d'esser conegut y admirat, reproduït per medi de la fotografia o per la ploma, llapiç o pinzell de distingits artistes.

Se'n publicarà puntualment **Un plech de 16 planes quinzenal**, a dues columnes.

Autors Clàssichs:
Lo filòsof Ramon Llull

Adjunt ab la **Enciclopèdia Catalana**, al objecte de fer més amena la publicació als ulls de tots los lectors, sia'l que's vulga son gust literari, se repartiran **16 planes** de la interessantíssima obra de gran actualitat:

Ali-Bey-el-Abbassi

VIATGES DE Ali-Bey-el-Abbassi

(Domingo Badia Leblieh)

per l'Imperi del Marroch, Africa y Asia

Aquesta obra científica, deguda al célebre explorador català en Domingo Badia Leblieh, es un dels monuments més preuats del geni de nos ra rassa, per la qual Catalunya pot envanir-se d'haver tingut un fill que s'avençà als Lewingstone, Stanley, Marchand y demés exploradors moderns del Negre Continent, que són la gloria de les cultes nacions estrangeres.

La obra d'en Badia, qui ab lo nom d'**Ali-Bey-el-Abbassi** y disfregat de moro recorregué tot l'Imperi del Marroch, l'Àfrica y l'Àsia, esdevé avuy d'una gran actualitat, ja que en ella hi descriu les costums, usos, lleys, naturalesa, etc., del pahis del Moghreb, que avuy preocupa a tota l'Europa.

Acompanyarà a dits plechs una coberta de vuyt planes en foli contenint una interessant

REVISTA LITERARIA

ARTÍSTICA Y ILLUSTRADA

Propagadora del Nacionalisme en Art

en la qual s'hi publicaran articles, poesies, estudis literaris y artístichs, etc., d'actualitat, firmats per los més distingits autors de nostre Renaixement, sempre informat per un esperit altament progressiu, però arrelat en la més genuïna tradició catalana y combatent noblement per lo triomph de tot lo bô que sia propi de la nostra rassa, al ensemps que lluytarà valerosament contra tota tendència que, senç millorarla, llabori per la desnaturalisació de la nissaga catalana.

Com se veu, nostra publicació será un poderós orguen de cultura patria, que comprenent en conjunt **un facicle de 40 planes** venut al preu de **25 cèntims exemplar**, farà que's trobe per tot arreu y en mans de tots los catalans aymants de les lletres, influint poderosament en lo despertar gloriós de la nostra nacionalitat, que per ses planes pendrà consciencia de són esser.

Aquesta es la nostra obra, al poble la oferim; que la rebe ab amor y ell ne collirà lo fruyt.

Tipos històrics: Almogàver, soldat conquistador d'Orient.

Costums de Catalunya: Castell de "tres de set" dels "Xiquets de Valls"

VENDA Y SUSCRIPCIÓ

Un any,	6 pecetes	Extranger,	6 franchs
Un semestre,	3 id.	id.	3 id.
Cada número,	25 cts.	id.	25 cts.

S'admeten corresponsals en totes les poblacions de Catalunya, Espanya y l'Extranger. Pera obtenir la exclussiva deurán comprometre's a colocar un nombre determinat d'exemplars, que fixará aquesta Direcció, segons la importancia de la localitat.

SORTIRÀ 'L DIA 8 DE NOVEMBRE

Redacció y Administració: Carrer de Mallorca, 198, BARCELONA

Als literats y artistes. — Si per qualsevol motiu, sempre involuntari, algun escriptor o artista deixés de rebre la fulla de nostra enquesta per lo recull de datos biogràfichs y bibliogràfichs, per lo present avís pot remetre'ns tot lo que crega necessari en lo pertocant a sa vida y obres, al objecte de figurar dignament en lo lloch que li pertoca en nostra *Enciclopèdia*.

AYGUES MINERALS

Específichs Farmaceutichs acreditats
nacionals y extrangers

SERRA

Carrer de Pelay, 9

Diposit dels famosos

BOLADOS SERRA

La mellor purga

Reproduccios Artístiques _____

de
JOSEPH LAVALLE

Mallorca, 186

FOTOGRAVAT : CROMO-FOTOGRAVAT
FOTO-LITOGRAFIA : AUTOTIPIA
ZENCOGRAFIA : REPRODUCCIO DE PLANS
CARTES GEOGRAFICHES : CATALECHS
MUSICA : ETC.

Disponible

✻ Taller de reparacions de ✻

J. Capdevila

Universitat, 45.

Bicicletes y Motocicletes
PERFECCIÓ Y ECONOMÍA

Máquinas
pera Cusir y fer mitja.
BICICLETES
Banys y
Dutxas.

eta.

SANTASUSANA

Hi ha ta-
ller de reparacions
y peses de recambi.

34- Carrer del Carme -34

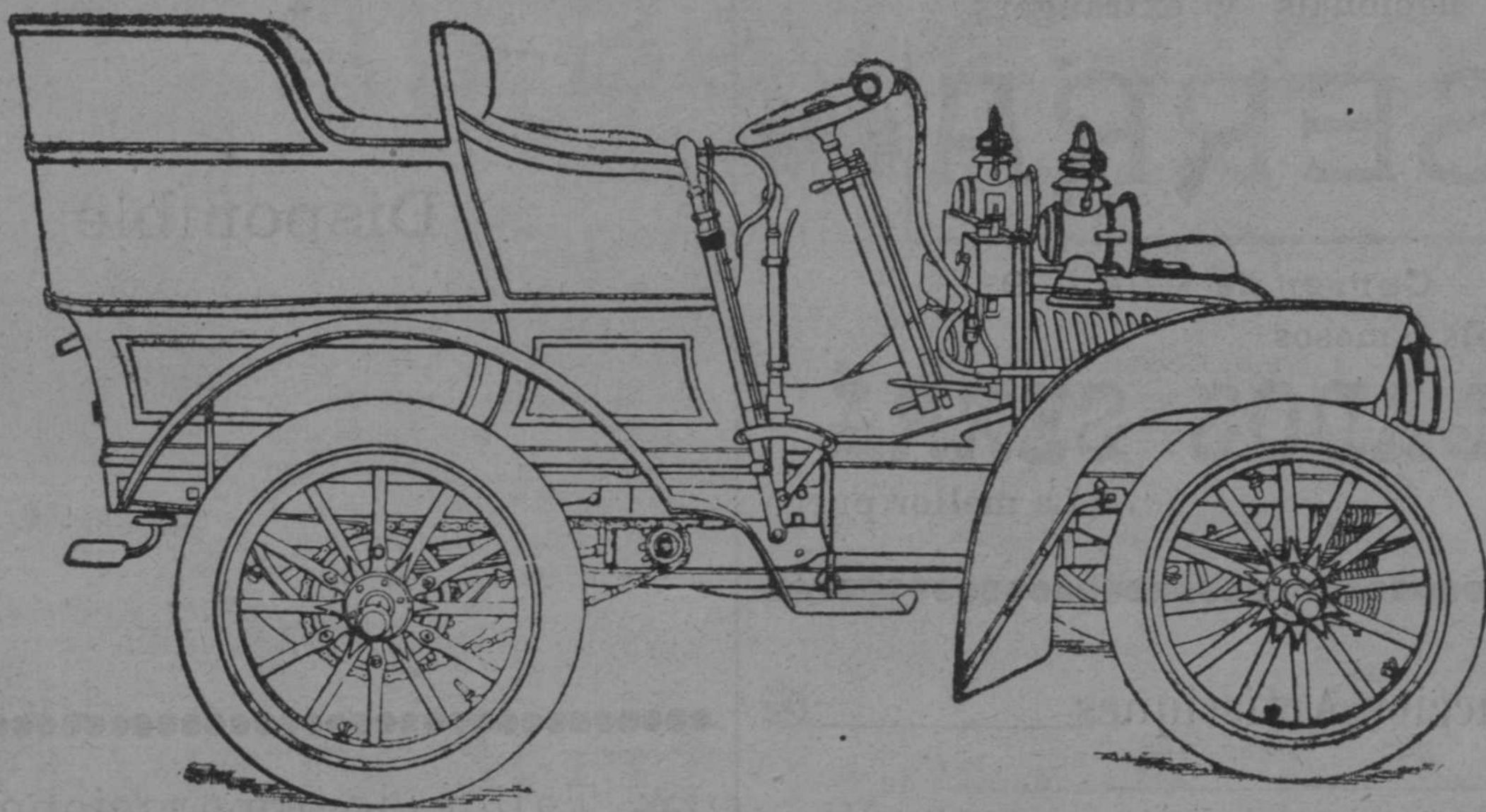
BARCELONA

La Hispano-Suïça

FABRICA DE AUTOMÓVILS

DIRECCIO
FABRICA: Carrer de Floridablanca, 60.
DESPAIG: Carrer de Calabria, 59.

Direcció telegràfica y telefónica: AUTOMÓVILES, BARCELONA. Telèfon 2192.

M. Gomila

TALLER DE
FOTOGRAVAT
AUTOTIPIA
FOTO-LITOGRAFIA
Y ZENCOGRAFIA
Se fan tota mena de treballs per la il·lustració
de PERIODICHES
REVISTES
IL·LUSTRACIONS
OBRES
ANUNCIS, etc.

Taller: Aribau, 43, pral., BARCELONA

Gran Sastreria

La Australica

DE

DURAN Y AMAT

Trajos de llana fets y a mida,
desde 20 a 100 pecetes.

Capas y tapabocas.

Drils, Panas, Camiseria, Corbateria,
y Genres de Punt.

Ronda S, Pau, 75

Vora 'l Mercat de S. Antoni.

Disponible

MEDICAMENTS

ESNOP

Preventius • y • Curatius
de les malalties infeccioses en general

Punts de venda a Barcelona

J. Viladot, Rambla de Catalunya, 56.

Dipòsit de específichs, Rambla de les Flors, 4
y en les principals Farmacies y Drogueries

A Madrid:

Martín y Durán, ctre. de Especialitast, Tetuán, 3
y Succesors de Traviña, carrer de Postas